

Michaela Vávrová: Tendence české fotografie v období Protektorátu Čechy a Morava

FFUK Praha 2006

Posudek vedoucího diplomové práce

Michaela Vávrová se snažila pokrýt dosud velmi málo zpracované téma, tj. příběh české fotografie ve čtyřicátých letech. Soustředila se na způsob prezentace fotografií v obrázkových a fotografických časopisech, sledovala proměny vlastivědné fotografie i dokumentární fotografie, a vůbec širokou škálu fotografie, která se mohla vystavovat, konfrontovala s fotografií v “undergroundu”. Dospěla k základním ikonografickým typům protektorátní fotografie, která byla akceptována: život a práce na vsi, hudební tematika, sociální motivy, rodinné fotografie s dětmi a volný čas, od rekreace až po sport a zábavu, fotografie folkloru, krajiny a Prahy. V oblasti avantgardní fotografie, která byla vlastně tvořena “do šuplíku”, zdůrazňuje autorka Skupinu Ra a Skupinu 42, a to v celé škále tendencí včetně mýtu města až k motivu otisku a stopy.

Autorka se poctivě snažila vytvořit obraz protektorátní fotografie na základě napětí fotografie řekli bychom institucionální, tj. té, která fungovala v uměleckém provozu, a fotografie skryté, která byla vytvářena jen pro soukromí. Takové rozdělení má svůj smysl, ale někdy nám vytváří problémy: například co s takovým Josefem Sudkem a jeho cyklem okna ateliéru, což byla fotografie, která nepatřila mezi avantgardní. Diplomantka odvedla velký kus práce na nesnadném a nepřilíš prozkoumaném poli.

Za pozitivum považuji srovnávání ikonografie a poetiky konkrétních fotografií s dobovou malbou, což je způsob, který vede k pochopení širšího kontextu doby. Jediná zásadnější výtká se týká jazyka: lze doufat, že diplomantka v budoucnu bude kultivovat češtinu tak, aby se vyvarovala neohrabaných formulací a gramatických chyb.

Michaela Vávrová předložila práci, splňující nároky na diplomovou práci, a proto ji plně doporučuji k obhajobě.

V Praze 15.5. 2006

Doc. Vojtěch Lahoda